

gennem disse Irgange. Og har det ærede Medlem været der, saa er han jo lykkelig og vel sluppet ud i Dagens klare Lys, og saa vil jeg overlade til de Historikere, som følger efter os, og som skal undersøge disse Begivenheder, at trænge ind i dette *Mysterium Historie*. Thi har der ikke været Irgange, en Historie er der utvivlsomt, og jeg nærer ingen som helst Tvivl om, at denne, maaske endogsaa inden føje Tid er gaaet, vil komme til at foreligge fuldt og klart oplyst. Det kan saamænd gerne være, at det ærede Medlem inden ret mange Dage, naar Valgkampen er inde, i visse givne Situationer ikke vil have det allerfjerneste imod at kaste Lys ind i de Irgange, som jeg her atter har peget paa.

Jeg takker saa til syvende og sidst det ærede Medlem, fordi han udtrykte sin Forstaaelse af, at det ikke har været helt let for det Mindretal, paa hvis Vegne jeg taler, at stille det omtalte Forslag. Det har det ærede Medlem fuldkommen Ret i, det har ikke været helt let, men vi er gaaet dertil for at naa til den Retfærdighed, som bl. a. det ærede Medlem og det Parti, han repræsenterer, saa stærkt har krævet. Vi er gaaet dertil, skønt vi følte os overbeviste om, at vi derved i ikke ringe Grad tilsidesætter det Hensyn, som Grundlovens § 32, sidste Stykke, kræver taget til Vælgertal og Befolkningstæthed. Vi er gaaet til det, som jeg nævnte før, for om muligt at hindre, at et saa kompliceret Valgapparat som det, der her foreligger til Behandling, kastes ud til Vælgerne umiddelbart forud for Valget. Vi er endvidere gaaet til det ud fra den Overbevisning, at der ved dette vort Forslag, ved at omskabe 4 Kredsmandater til Tillægsmandater, kunde skabes den fulde Retfærdighed, og endelig overfor de to andre samvirkende Partier i Overbevisningen om, at hvad der i deres Øjne var Retfærdighed i November, sikkert ogsaa maatte være det i April.

Hvad endelig Omtalen af Billedet, som jeg fremførte, angaar — ja, hvis det ærede Medlem saa kan finde nogen Trøst i, at under visse Forhold kunde det være blevet mig, hvis Billede havde tegnet sig i Silhuet, skal det være ham vel undt. Det er jo nemlig i den Situation, der foreligger, ikke mig, men faktisk ham, Billedet passer paa, hvilket han heller ikke har søgt at benægte, Beviset foreligger i saa Henseende. Og jeg nærer ikke Tvivl om, at dette Billedes Konturer vil komme til, som jeg har sagt, at staa skarpt i

Vælgerne Bevidsthed, ogsaa under den kommende Valgkamp.

Schovelin: Retfærdighed er jo, for at bruge en Gustav Wiedsk Vending, noget af det bedste i sin Slags, og derfor tror jeg, man skal holde paa det Forslag, som stilles fra Flertallets Side, idet det dog saa uimodsigeligt, maaske ikke mindst, fordi det anvender alle de forskellige Metoder, som er kommet frem, nærmer sig Retfærdighed uendelig meget mere end det i saa Henseende ganske jammerlige Forslag, som er stillet fra Venstres Side, hvor det kun drejer sig om Afgivelse af 4 Kredse for at skabe tilsvarende Tillægsmandater. Man behøver ikke megen Indsigt i Matematik for at kunne regne sig til, at der skulde afgives mindst det dobbelte Antal, for at det overhovedet kunde være noget, som blot kunde ligne Retfærdighed. Jeg har imidlertid først og fremmest taget Ordet for at nedlægge en Protest imod den haanlige Maade, hvorpaa den ærede sidste Taler i det hele taget har beegnet Landets Vælgere. Ifølge den Maade, hvorpaa han omtalte disse, er de alle forvirrede Personer, i alt Fald Personer, som det er særdeles let at forvirre, som ikke kan hitte ud af de simpleste Ting. Enhver maa svare for sine Vælgere; det er muligt, at de Vælgere, som har valgt andre Medlemmer i denne ærede Forsamling, f. Eks. nede paa Lolland, eller hvor det kan være, ikke staaar paa saa højt intellektuelt et Standpunkt. Forklaringen maa da være den, som det ærede Medlem gav i en Ytring, som jeg øjeblikkelig skrev ned ordret, fordi den skurrede stærkt i mine Øren. Det ærede Medlem sagde nemlig, at den almindelige Vælger tænker ikke videre dybt. (*Kragh:* Saaledes sagde jeg ikke!). Jo, det sagde De. Det maa jeg dog sige, at i saa Henseende maa De svare for Deres egne Vælgere, andre Vælgere maa jeg hævde ...

Første Næstformand (Trier): Man har ifølge Forretningsordenen ikke Tilladelse til at henvende sig direkte til et Medlem.

Schovelin: Jeg vil endnu blot gøre en Bemærkning med Hensyn til det af det ærede Medlem brugte Billede. Dette Billede er fuldkommen korrekt, men det mærkelige er, at det ærede Medlem ikke ser, at just fordi det er korrekt, skulde han være den sidste til at bruge det. Naar